

POVREMENI SASTANCI DIJECEZANSKIH SVEĆENIKA U BISKUPIJI

II Vatikanski Sabor u Dekretu "Presbyterorum Ordinis", o službi i životu svećenika, u II poglavlju, 2. dio pod naslovom "Presbyterorum habitudo ad alios", u toč. 8. govori svećenicima: "Spiritu fraterno ducti, Presbyteri hospitalitatem ne obliviscantur(47), colant beneficentiam et communionem bonorum(48), praesertim solliciti eorum qui sunt aegroti, afflicti, laboribus nimis onerati, solitarii, e patria exules, necnon eorum qui persecutionem patiuntur(49). Etiam ad relaxandum animum libenter et cum gaudio conveniant... Insuper, ut Presbyteri in vita spirituali et intellectuali colenda mutuam iuvamen inveniant, ut aptius in ministerio cooperari valeant utque a periculis solitudinis forte orientibus eripiantur, aliqua vita communis vel aliquod vitae consortium inter eos foveatur, quod tamen plures formas iuxta diversas necessitates personales vel pastorales induere potest... vel saltem frequentes ac periodicos conventus..." /Hrvatski prijevod čitavog tekst, cfr. Dekret o životu i službi svećenika, Djakovo, 1968. str. 11/.

U duhu gornjega naputka II Vat. Sabora započeli smo i mi, dijecezanski svećenici naše biskupije, okupljati se na zajedničke sastanke. Tako skupio se lijep broj svećenika prigodom mlade mise na Rotimlji dne 22. kolovoza 1969.g. Tad su prisutni svećenici skoro jednoglasno izrazili želju, da bi se svi naši svećenici okupili dne 10. rujna t.g. u Bijelom Polju k/Mostara na rekolekciju i bratski sastanak.

Na rekolekciji i sastanku u B. Polju skupilo se 27 svećenika. Nisu prisustvovali: Don Cvitan Radišić, Don Anđjelko Babić, Don Djuro Kulaš, Don Ivan Kordić, Don Zvonko Vuletić. K tomu nisu bila prisutna trojica novoimenovanih kapelana. Na zajednički objed došao je i dijecezanski Ordinarij. Duhovni nagovor u crkvi održao je Don Josip Radišić.

Da bi ti naši bratski sastanci bili što plodonosniji slobodan sam subraći svećenicima predložiti neke stvari na razmišljanje do slijedeće rekolekcije i sastanka, koji je zakazan za 12. studenoga t.g. u Prenju.

1) Da odredjivanje termina i mjesta sastanka, te njihov tok ne bude prepušten nekoj stihiji, trebalo bi ustanoviti neki PRAESIDIUM, /Predsjedništvo/, koje bi odredjivalo mjesto i datum sastanaka i ravnalo pojedinim sastancima.

Taj Prezidijum sačinjavala bi grupa svećenika, koju bi na rekolekciji i sastanku predložio subraći na odobrenje senior dijecezanskog klera. Tu grupu sačinjavala bi trojica ili petorica svećenika: jedan iz starije generacije, prije II svj. rata, jedan iz mlađe generacije, poslije II svj. rata te predstavnik kapelana. Ako bi bila u grupi petorica svećenika, onda bi trebalo još kooptirati po jednoga iz starije i mlađe generacije svećenika. Oni bi međusobno podijelili potrebne uloge unutar samoga prezidijuma, na pr. tajnik, blagajnik i sl. Vrijeme njihova mandata odredili bi skupno svećenici prigodom prve naredne rekolekcije i sastanka, a ne bi trebalo trajati više od 3 godine uzastopno.

Zadaća prezidijuma: odredjivati mjesto i datum sastanka i rekolekcije, o tome obavješćivati svećenike; odredjivati svećenike, koji će držati pojedine referate, te ravnati rekolekcijama i sastancima. Prezidijum bi trebao predložiti svećenicima na odlučivanje: da li će se rekolekcije i sastanci držati samo na jednom mjestu ili regionalno (na pr. Duvno-Posušje, Mostar-Ljubuški, Stolac-Trebnije), te da li će se godišnje jednom ipak držati na jednom mjestu, a tokom godine regionalno uz sudjelovanje po jednog barem predstavnika iz drugih regiona. Prisustvovanje bi bilo obvezatno nakon nastupa u pastoralnu službu ili koju drugu službu u dijecezi, i svaki izostanak trebalo bi ispričati prezidijumu. Pored duhovnog nagovora na svakom sastanku raspravljalo bi se o jednom ili drugom pitanju svećeničkog života ili pastoralnog rada.

Prezidijum izabire i odredjuje teme kako za rekolekciju tako i za bratski sastanak, bilo na pojedinačni ili skupni prijedlog subraće svećenika ili sa strane dijecezanskog Ordinarija.

2) Budući da nije moguće održavati rekolekcije na jednom mjestu, prezidijum bi trebao na prvom sastanku nakon svojeg izbora predložiti svećenicima neka pogodnija mjesta za te stvari, kao na pr. Bijelo Polje, Kruševo, Polog, Frisoje, Stolac, Prenj-Dubrave, Studenci....

Prezidijum bi morao urediti i to, da se onom župniku, gdje se održava rekolekcija i sastanak materijalno pomogne za doček svećenika, kao na pr. za izvanrednu posluđu, za nabavku potrebnih stvari za tu zgodu... Svaki bi svećenik trebao dati određeni doprinos u novcu.

Prezidijum bi, odnosno najstariji njegov član izvješćivao bi povremeno dijecezanskog Ordinarija o vremenu i mjestu rekolekcije i sastanka, te o temama, koje su bile obradljivane sa sastanku, te i o samom toku sastanka, a od Ordinarija primao bi sugestije o eventualnim predmetima, koje Ordinarij želi, da budu pretreseni na zajedničkom sastanku svećenika.

Prezidijum bi trebao povremeno održavati veze i kontakte sa sličnim sastancima svećenika u drugim dijecezama putem dopisivanja, primanja umnoženih izvještaja, povremenim prisustvovanjem sastancima, i sl. Nadoknadu za eventualne putne troškove snosili bi svi svećenici in solidum.

Prezidijum bi na temelju iskustva i dogovora s braćom svećenicima izradio tokom vremena i privremeni statut svećeničkih rekolekcija i sastanaka, koji bi trebali odobriti svi svećenici, te po tome podnijeti na odobrenje dijecezanskom Ordinariju.

3) Rekolekcije i bratski sastanci interna su stvar dijecezanskih svećenika biskupije, na kojima bi se tretirala ona pitanja, koja su tijesno povezana sa životom i radom svećenika, kao na pr. odnos svećenika međusobno, briga za svećenički podmladak, svećenička Medjupomoć, briga za starije i nemoćne... Ti sastanci ne žele nadomjestiti nijednu dijecezansku instituciju predviđenu u Crkvenom Zakoniku ili u Dekretima II Vat. Koncila, ali ti bi svećenički sastanci trebali stvoriti platformu plodne suradnje s dijecezanskim Ordinarijem u pitanjima duhovnog i materijalnog dobra dijeceze. Sav rad bratskih sastanaka, po sebi se razumije, podliježe nadzoru i ocjeni dijecezanskog Ordinarija.

Draga subraćo, ovo su samo neke nabacane misli i ideje, o kojima bi trebalo razmišljati i međusobno razgovarati do slijedeće rekolekcije u Prenju dne 12. studenoga 1969.g. Napisao sam ovo ne da bi želio svoje ideje drugima namećati, naturivati, nego da potpomognem, da bi naši sastanci bili što plodonosniji u svakom pogledu.

A da slijedeći sastanak ne bi bio bez ikakva reda, slobodan sam predložiti, da:

1) egzortu pod naslovom: Svećenikova vjera u promjenama vremena održi R.D. dr. Srećko Bošnjak. Najviše pola sata. Iza toga: Adoracija pred izloženim Sanctissimumom, 1/4 sata. Završetak: litanije Presv. Srca i posvetna molitva.

2) Privremeni statut svećeničke Medjupomoći i izvještaj o Medjupomoći kroz zadnjih 12 godina. Statu će izraditi: Don A. Babić, Don M. Šimović, Don A. Boras i Don M. Lukač. Njima su stavljeni na uvid statuti nekih drugih dijeceza.

3) Izbor Prezidijuma. Predlaže Mons. Don Andrija Majić, senior. On će i voditi narednu rekolekciju i sastanak do izbora Prezidijuma. Razgovor o privremenom ustrojstvu prezidijuma.

4) Eventualija.

Do vidjenja u Prenju. Svako dobro uz pozdrav u Gospodinu odani

U Mostaru, dne 28. rujna 1969. Don Marko Perić.